

SERGI GRAU

Llicenciat en Administració i Direcció d'empreses i Màster en Administració d'empreses per ESADE, posteriorment va continuar la formació en un projecte Europeu de recerca (ESPRIT) sobre el Desenvolupament d'un sistema d'indicadors per a l'Excel·lència Empresarial.

Sergi Grau és un home reconegut a l'Empordà ja que Vins i Licors Grau, fundada pels seus pares l'any 1977 a Palafrugell, és una empresa capdavantera i líder del sector. Hem parlat amb ell d'una de les seves aficions, el tennis, i de la seva vinculació des de petit amb el CT Llafranc.

Com va arribar al món del tennis?

De petit, com molta gent, vaig anar provant diferents esports, com el bàsquet, el futbol i l'hoquei. Llavors vaig començar a jugar a tennis i em va semblar que era el que m'agradava més.

Un dels motius és perquè és un esport que és a la natura, a l'aire lliure, m'agrada sortir perquè sempre estàs tancat. I un altre és que es tracta d'un esport individual en el qual vas una mica al teu rotllo. Vaig començar a entrenar de petit, tindria uns 8 o 9 anys, i ara he tornat a començar perquè vaig parar uns anys. Vaig anar jugant fins als divuit anys, que vaig anar a la universitat i ho vas deixant fins que al final vaig deixar de jugar. Hi he tornat amb la família, amb els nens i la meva dona, i fa uns tres o quatre anys que he tornat a arrancar. En aquesta nova etapa tens l'avantatge de la maduresa i jugues diferent, gaudint més del joc.

Ja podríem estar parlant d'una nissaga de tennis...

Bé... Al meu fill petit se li dona bastant bé, està competint en l'equip del CT Llafranc i se li veu força afició. El gran també juga a tennis però sense fer competició. Al veure'ls a ells i a la meva dona que també juga, just després de la COVID, aprofitant quan vam poder tornar a sortir, vaig tornar a arrancar amb el tenis.

“

Al Club Tennis Llafranc hem de buscar la desestacionalització...

Ídols del tennis, si és que els té...

En els últims temps no ens podem oblidar d'en Rafa **Nadal**. Ha estat un referent, algú en qui emmirallar-se perquè és bestial tot el que ha arribat a fer. De petit, tota la família seguíem a l'Arantxa **Sánchez Vicario** quan jugava les finals de Roland Garros. I un altre dels que me'n recordo molt és un de casa nostra també, en Sergi **Bruguera** quan va guanyar Roland Garros. Recordo que aquell estiu jo estava fora, a Anglaterra, on vaig anar a estudiar, i pensava que no podria veure la final, però sí, la vaig veure amb la família amb la qual m'allotjava. Sempre seguíem més els tornejos de terra batuda.

Quins rècords té del CT Llafranc?

Recordo quan anava a entrenar, alguns partits... Una de les anècdotes que recordo és que som una empresa familiar i els meus pares em deien “ves a jugar a les vuit del matí, entrenes, et

“

La innovació és el present i el futur, en tots els nivells de la vida...

dutxes i a quarts de deu ja estàs a punt per venir a donar un cop de mà". Jo m'aixecava a les set del matí, anava en bicicleta fins al CTLL, feia la classe i tornava... acabava esgotat i potser per això també ho vaig avorrir una mica. Però tinc molt bons records de l'adolescència i la joventut. Al marxar a Barcelona a estudiar a la universitat va quedar tot una mica frenat.

Què té d'especial el CT Llafranc?

El club està situat en un entorn immillorable, la Costa Brava, amb unes instal·lacions fantàstiques... Té un gran nivell amb molt bones pistes de tennis, les instal·lacions, el gimnàs, les pistes de pàdel. És immillorable per a poder practicar principalment el tennis. Vaig provar el pàdel però m'agrada més el tennis. El pàdel és un esport més d'impacte, sóc molt competitiu i em vaig fer lesions i vaig decidir deixar-ho perquè l'altra passió que tinc és l'esquí i em privava de poder anar a esquiar.

I què té d'especial l'Empordà?

Qui millor que un empordanès per dir-ho...

L'Empordà és el centre del món. Tenim de tot: tenim mar i tenim muntanya molt a prop, tenim tranquil·litat, sobretot quan no és temporada alta... És un lloc idíl·lic. Cada vegada ve més gent i hi ha més segona residència, tant de França com de Barcelona... És difícil trobar un indret més privilegiat que aquest.

Quin potencial li veu a l'Empordà?

L'Empordà ha de continuar intentant buscar turisme de qualitat, que valori la zona, que valori l'entorn i el medi ambient perquè és molt important no destruir el poc que ens queda... procurar no morir d'èxit com li està passant a Mallorca o Formentera. S'ha d'intentar buscar un creixement sostenible, és difícil. I l'altra cosa que seria rellevant és desestacionalitzar. Aquí tot està molt centrat en els mesos d'estiu. Ja s'estan fent coses, pel que fa a ajuntaments i organismes oficials, i nosaltres ho notem al nostre negoci, fora d'època hi ha més moviment que abans. I el canvi climàtic, que sembla que cada vegada serà més difícil que hi hagi neu, potser ens pot donar un cert avantatge en aquest procés.

I al CT Llafranc?

Ha d'anar en línia amb l'Empordà i buscar també la desestacionalització. Ara vas entre setmana i som dos... Cal intentar fer

activitats, que ja s'estan fent, creant també una vida social. I una altra cosa que també podria anar bé és fer ús de les noves tecnologies, una opció potser seria crear una pista virtual, encara que no sé si és viable o quin cost podria tenir. El primer club que comenci a innovar probablement serà el capdavanter i que aconseguirà atraure més gent, sobretot a gent més jove.

Innovació... Quin significat té per a vostè aquesta paraula?

És el present i és el futur. No pots viure d'esquena a la innovació en tots els nivells de la vida. A nivell d'empresa nosaltres intentem anar innovant per a donar el millor servei als nostres clients i això és el que hauria de fer el club també.

Per acabar, ja que el seu fill Jan n'és alumne, com veu l'Escola del CT Llafranc?

Tenen un gran equip tècnic i un grup molt potent de nens que estan pujant. Has d'anar buscant nivell per evolucionar, per tirar endavant. I el nen està súpercontent, que també és molt important.

“

L'Empordà és el centre del món. Tenim de tot, tranquil·litat, mar i muntanya molt a prop...